

Беседа Владике Артемија на празник Успења Пресвете Богородице 2018. године у манастиру Светог Николаја Мирликијског у Лозници

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево, браћо и сестре, великог празника Мајке Божије, њеног славног и светог уснућа или успенија, како се на црквенословенском каже. Света Богородица је изабрана од Бога да буде посредница између Бога и рода људскога. Она се удостојила, својим животом, својом чистотом и својом вером да постане Мајка Сина Божјега, Господа Исуса Христа. Од самог њеног зачећа и рођењам, она је цео свој живот посветила Богу. И када је била у храму на васпитавању, и када је примила благовести Светог Архангела Гаврила да ће родити Сина Божјега. И када је родила Господа Христа и кроз цео свој живот она је била, оно што је сама рекла Архангелу Гаврилу: „*Ево слушкиње Господње*“.

Она је заиста целим својим животом била слушкиња Господња, предавши себе и цео свој живот и све своје у руке Божије. Наравно, она као мајка, је састрадавала са својим Сином, али је и то препуштала вољи Божијој, јер је знала да се ништа у животу човека не дешава без воље Божије. И благо ономе који има такву веру, да све што Бог допусти прима као из Божије руке, знајући да је то за неко наше вечно добро. У моменту, када се нешто догађа ми не знамо зашто се то догодило, а нама је онда то некад и тешко и необично, можда некад и бунтујемо због тога, али Света Богородица није тако радила, него је била сва предана Богу. И она која је цео свој живот провела са Сином својим Господом Христом, она није много причала, она није много речи оставила иза себе, познате су њене четири речи,

која је на свадби у Кани Галилејској рекла слугама: *“Све што вам каже учините”*. Господ Христос је проповедао и остала су четири Јеванђеља, његових учења, његових проповеди, а Мајка Божија је рекла само једну реченицу: *“Све што вам каже Син мој, учините.”* У томе је сва њена проповед, у томе је сва њена преданост Богу, јер значи да је она знала, да све што Господ Христос Син њен, проповеда, чини људима да је то на њихово спасење. Зато је све сажела у једну реч: *„Све што вам каже, учините“*.

И тако, она је пратила свога Сина где год је ишао, слушала Његове проповеди и била на Голготи када су њенога Сина разбојници ухватили, безбожници, осудили и на Крст распели, она је то доживљавала што је прорекао свети праведни Симеон: *“Да ће ти мач пробости срце”*. И тада је нож туге и бола пробо Њено свето и чисто срце за Сином својим. Али она није очајавала, она је веровала ономе што је Господ говорио да ће трећи дан устати, васкрснути и она се тада радовала. И после Васкрсења Сина Свога, она је сав свој живот посветила његовом учењу и апостолима са којима је углавном и живела, а о њој је бринуо свети Јован Богослов, коме је Господ на самрти предао своју мајку на старање. Но, као људско биће, без обзира на њен живот, дошао је час када треба да прође кроз капију смрти. И то није било изненађење за њу јер је анђеоло јавио час и моменат њеног упокојења. И она је мирно предала душу своју у руке Сина свога, који је дошао лично и примио њену свету душу и узнео је у рај небески. А њено тело које било погребено у Гетсиманији и оно се вазнело на небо. То се открило захваљујући апостолима Томи, који у почетку није поверовао ни у Христово Васкрсење, ви се сећате тога. Али сада на погребу Мајке Божије, сви апостоли су били скупљени, јер су били по свету расејани због проповеди, али су ношени на облацима

анђелским, они су дошли на њен погреб. Но, Тома је опет задоцнио. Они су сахранили Богородицу у Гетскиманском врту, а када је Тома дошао било му је јако тешко што није био на погребу и пожелео је да целива тело Свете Богородице и замолио је да отворе гроб. Кад су гроб отворили он је био празан, што значи да је Господ не само њену душу, него и њено тело васкрсао и узнео на небо. И она сада је тамо са десне стране престола Божијега, која се моли за све хришћане, за све Православне хришћане и за све људе да постану хришћани. И она је заштитница рода људскога, она је помоћница свима у невољама. Нема хришћанина који се најчешће не помоли Пресветој Богородици, не призове Њу упомоћ: „Пресвета Богородице спаси нас, Пресвета Богородице помилиј и помози ми“. И тако у муци и невољи ми призивамо Пресвету Богородицу, а она нас чује. Она прима наше молитве и на рукама својим пречистим износи пред свога Сина са својим молитвама за нас, и тако нам измољава милост Божију нама грешнима и недостојнима.

Ето то је данашњи празник, браћо и сестре, празник Успења Пресвете Богородице. А Пресвета Богородица је посебна заштитница монашкога рода. Јер и она је била и остала Дјева читавог живота, а монаси су девственици по заветима својим. И она је даровала синоћ овоме манастиру три нове своје кћери, три нове монахиње које су синоћ замонашене. Ко је био од вас одве видео је како се то одиграло. Пресвета Богородице је и данас са нама овде сабрана, али је и свуда где се њено име помиње. Она није на једном месту, као и сви светитељи Божији, ма где да се молимо на свету, они чују наше молитве. Тако и Света Богородица. Али ми овде посебно сабрани, славимо њу као заштитницу ове свете обитељи и житеља овога места и околине. Нека Пресвета Богородица прими данашње наше

молитве, нека нам дарује милост своју и измоли код Сина свога опроштај наших грехова и слабости, да нас она укрепи у правој и чистој вери, неокрњеној, неисквареној, неизмењеној, да бисмо живели како су свети оци наши живели и ми удостојили се прећи у Царство небеско, да тамо са свима светима славимо и ми Оца и Сина и Светога Духа, и Свету Богородицу, Мајку Христову, кроза све векове и сву вечност. Амин.